

Primera trobada de les i els professionals de les polítiques de joventut #joventutpro: 21/02/2013: Reus, Barcelona i Lleida.

Aquest és només un resum dels continguts tractats a les trobades simultànies i de les propostes, reflexions i suggerències, gràcies a la participació de les i els 29 professionals de les polítiques de joventut que hi varen assistir. No es tracta d'un text consensuat per totes i tots i aquest mescla impressions des de Reus, Barcelona i Lleida, ells llocs on es va celebrar aquesta primera trobada.

Escassa dotació de recursos per a uns objectius inassumibles. Articulació i gestió de les polítiques de joventut

Encara que es valora molt positivament la visió integral que aporta el nou Pla Nacional de Joventut de Catalunya, que deriva d'una visió àmpliament assumida, integral i transformadora de les polítiques de joventut, es percep que els objectius marcats i que aborden àmbits diversos, d'una població diana fortament afectada per la recessió i la manca d'oportunitats, són absolutament inassumibles amb els recursos humans i materials actuals.

En aquest sentit, convé pensar en què i com prioritzarem les polítiques de joventut, quins són els serveis que necessàriament cal prestar a les i els joves amb una dotació econòmica suficient. En l'actual situació, en la qual els professionals presten serveis exprimint esforços i subvencions, sovint amb el cost personal de veure que el que fas no arriba del tot a la població per la que treballes, no resol la problemàtica a mig ni llarg termini.

Establir un catàleg de serveis mínims i uns objectius prioritaris suposaria d'aquesta manera, poder treballar amb un mínim d'orientació política i metodològica sobre els objectius que hem d'assolir. D'altra manera, suposa, de fet, fer coses en àmbits molt diversos, que tenen escassa repercussió en la població per la qual treballem, amb una càrrega sovint feixuga per als i les professionals.

Respecte a recursos destinats les subvencions a projectes, plans comarcals i oficines d'emancipació, es poden millorar adequant els terminis a les necessitats i programacions als recursos destinats a les polítiques de joventut.

Es percep també que l'articulació de les polítiques de Joventut és millorable en la coordinació i suport entre les diverses administracions implicades: local, comarcal i autonòmica. Per una altra banda es constaten les dificultats que suposen determinats canvis en la gestió i l'articulació de les polítiques de joventut, i com aquests, fets sovint amb poca consistència i sostenibilitat, afecten els serveis.

Certa indefinició en els continguts, objectius i metodologia, sumada a canvis organitzatius suposen un desgast i recel entre professionals, poca consistència i sostenibilitat dels projectes a mig-llarg termini.

Com ens coneixen els/les joves? I, arriben les polítiques de Joventut a tots/totes els/les joves?

En alguns casos vénen a buscar-nos perquè ens volen demanar alguna cosa. En d'altres, els anem a buscar, els oferim alguna cosa. I hi ha casos en què ells mateixos fan i desfan com volen. De què depèn això?

Depèn de les necessitats dels mateixos/es, del servei de joventut del qual estiguem parlant i depèn també del territori i context on estem, a on hi ha peculiaritats i diferències entre el rural i l'urbà.

Pot ser que les polítiques de joventut generin una demanda concreta. I també pot ser que una demanda concreta ens porti a una política de joventut concreta. A vegades els/les professionals detectem la necessitat, a vegades els/les joves ens la demanen directament.

L'objectiu de les polítiques de joventut ha de ser el d'arribar al màxim de joves possible, conèixer-los i establir-hi un vincle. Prioritzem, segmentem i actuem en funció de la necessitat. El/la professional és diferent del jove, és una altra cosa, i elles i ells agraeixen que els tractis com a adults, com a únics.

Respecte a l'associacionisme juvenil, es té la idea equívoca que si els joves no s'associen, no participen. Això no és pas cert, els i les joves amb i sense associacions són actius. Per llàstima, s'ha potenciat la creació de moltes associacions des de l'administració, només amb la voluntat de cercar subvencions. Quan ja es deixen de pagar festes, aquestes pseudoentitats entren en crisi d'idees.

Convé millorar el discurs a favor les polítiques de joventut

Hem de definir millor les polítiques de joventut i la seva capacitat i poder de treball transversal amb altres departaments per tal d'obtenir el reconeixement merescut: gaudim d'un coneixement exhaustiu del jove i ens adaptem en funció de la seva edat, estem en contacte directe amb elles i ells i normalment, és el seu primer contacte amb l'administració. I a la vegada, l'administració té contacte directe amb els joves gràcies a nosaltres i els serveis, projectes i equipaments relacionats amb les polítiques de joventut. Qualitat i proximitat.

Sovint, per a un ajuntament, les polítiques de Joventut són un tema menor. La idea que es té del jovent políticament és poc positiva, es critica que els joves no participin (assisteixin) i sovint, s'acaba etiquetant als joves només per a temes relacionats amb festes i sempre amb veu, però sense vot. Si el primer contacte del jove amb l'administració és a través dels i les professionals i serveis que ofereixen les polítiques de joventut, també cal reforçar quin és el paper de l'ens públic i normalitzar la relació de l'un amb l'altre.

Sabem que les polítiques de joventut promouen la transformació social a través de les múltiples experiències i el creixement personal que generen, sobretot, a través de l'educació no formal i la participació. La seva visió de futur, la capacitat de resposta, la projecció i concreció de valors... però ens costa justificar aquest potencial i la feina tècnica quan no hi ha diners per accions concretes. La nostra inseguretats laboral també ens fa perdre veu, força. Per l'altre costat, hi ha responsables polítics que només veuen un benefici econòmic d'aquestes polítiques, i si la subvenció és minsa, la voluntat política disminueix exponencialment. Treballar més el discurs del perquè són imprescindibles les polítiques de joventut és una feina que pertoca als dos àmbits, tècnica i política.

Hem de treballar per l'excel·lència i avaluar bé les polítiques i tot el que s'està fent. Quantes més capacitats, raons i motius tinguem, més capaços serem d'assegurar i consolidar-les i integrar més joves als nostres serveis.

El col·lectiu professional avui i potencialitats

Es detecta que no hi ha una autoestima, un sentiment de pertinença o un cos professional consolidat en les polítiques de joventut. Aquest fet sovint ve condicionat per una precarització professional del col·lectiu i certa visió que les polítiques de joventut sols les poden desenvolupar persones/professionals joves.

En aquest sentit es recalca que aquests darrers anys s'han deixat de fer trobades i formacions tècniques que articulaven aquest sentiment propi i obrien espais de trobada i reflexió professional que articulaven el seu teixit. Encara que actualment existeix una oferta suficient de formació bàsica per als professionals, aquesta no proporciona l'encontre i el compartir. En aquesta direcció s'apunta que l'AcPpJ pot esdevenir un element clau a l'hora d'articular de nou aquests espais, amb activitats a cavall entre la coordinació professional a nivell tècnic i formatiu i de motivació professional, així com en l'obertura d'esclatxes on desenvolupar i articular professionalment el col·lectiu.

L'actual context de restricció està suposant una major visió transversal en les polítiques públiques, per necessitat més que vocació, i una major valoració d'aquells perfils professionals més integradors i transversals. En certa manera, les polítiques de joventut han estat històricament en crisi, de la qual el col·lectiu n'ha après i ha après a treballar amb escassetat de recursos.

L'escassa dotació econòmica de les polítiques de joventut ha desenvolupat un col·lectiu professional amb elements positius: forta motivació i implicació professional, persones amb àmplies i ampliables xarxes relacionals, i el desenvolupament posterior de competències diverses i transversals.

En certa manera el futur com a col·lectiu passa per posar en valor el que hem après professionalment de treballar amb medis escassos: treballant en xarxa, vehiculant recursos comunitaris, gestionant la despesa al cèntim, aportant coneixement a d'altres recursos professionals, incident en major mesura en l'articulació i coordinació dels diversos serveis i projectes socials...

Aquest mèrit és de les poques coses que se'ns reconeix com a col·lectiu professional, i convé posar-lo en valor, en un moment en què veiem com es qüestiona la supervivència de determinades polítiques públiques.

Propera trobada: 21 de març. Per concretar i organitzar les trobades al vostra municipi contacte u amb l'AcPpJ.